ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24–94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43–23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
24
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6763

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΟ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἦρχισε χθὲς εἰς Πάτρας ἡ δίκη τῆς στραγγαλιστρίας

ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΑΞΕΩΣ.— Η ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΗ ΜΙΧΑΛΙΤΣΑ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΚΟΜΨΗ ΚΑΙ ΚΟΚΕΤΤΑ.— ΩΡΙΣΜΕΝΑΣ ΣΤΙΓΜΑΣ «ΑΝΑΛΥΕΤΑΙ» ΕΙΣ ΔΑΚΡΥΑ.— ΔΕΝ ΕΝΘΥΜΕΙΤΑΙ ΕΑΝ ΕΠΝΙΞΕ ΤΗΝ ΚΑΙΤΟΥΛΑ.— ΦΟΒΕΙΤΑΙ ΤΟ ΛΥΝΤΣΑΡΙΣΜΑ!

Ἡ ἐξέτασις τοῦ Πατρινοῦ ἀποκαλύπτει τὸν βόρβορον αὐτοῦ καὶ τῆς δράστιδος

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΑΘΩΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ

Ἀνεμένετο ἡ σημειωθεῖσα κοσμοσυρροή. Καὶ δικαιολογημένος ὁ χθεσινὸς συναγερμὸς εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν Πατρῶν. Τὸ ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον διεπράχθη τὴν 25ην Νοεμβρίου ἀπὸ τὴν στραγγαλίστριαν Μιχαλίτσαν Γιαννοπούλου, δὲν εἶχε τὸ προηγούμενον εἰς τὰ ἐγκληματικὰ χρονικὰ ὄχι μόνον τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ τῆς χώρας ὁλοκλήρου. Ἦτο ξένον πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος καὶ ὅταν παραφέρεται καὶ ὅταν ἐγκληματεῖ, δὲν κατέρχεται εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ κτήνους.

Ἀπὸ τῆς ὅης πρωϊνῆς εἶχον περικυκλώσει τὸ Δικαστικὸν Μέγαρον Πατρῶν ἄνθρωποι πάσης κοινωνικῆς τάξεως, διὰ νὰ δυ-

Η ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
εἰς τὸ ἐδώλιον

νηθοῦν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ **Κακουργιοδικείου**, προκειμένου νὰ παρακολουθήσουν τὰς λεπτομερείας τῆς πολυκρότου δίκης, τὴν ὁποίαν ἀληθῶς μὲ ἔκτακτον ἐνδιαφέρον παρακολουθεῖ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς.

Ἡ Ἀστυνομία εἶχε κινητοποιηθῆ ἀπὸ τῆς ὅης πρωϊνῆς. Πυκναὶ δυνάμεις ἀνδρῶν τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος εἶχον σχηματίσει «τεῖχος ἀνασχέσεως» εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ ἄνω ὀρόφου τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου, ὅπου ἡ αἴθουσα τοῦ Κακουργιοδικείου. Καὶ παρὰ τὴν τηρηθεῖσαν αὐστηρότητα, τὴν 8ην πρωϊνὴν ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων τοῦ Κακουργιοδικείου ἦτο πλήρης, διὰ νὰ καταστῇ ἀργότερον ἀδιαχώρητος. Παρετηρήθη ὀρθὰ προσέλευσις ἐκπροσώπων τοῦ ὡραίου φύλου, ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς ἡλικίας τῶν 16 ἐτῶν μέχρις ἑβδομήντα καὶ ἄνω, ἀλλὰ καὶ ἱερέων εἰς μίαν ἀρίθμησιν, τὴν ὁποίαν ἐκάναμεν, εἶδομεν νὰ ὑπερβαίνουν τοὺς 10!

Ὁ διοικητὴς τῶν Μεταγωγῶν, μοίραρχος κ. Θιλόπουλος εἶχε λάβει μέτρα ἀπολύτου τάξεως ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Καὶ ἐξυπηρέτησε κατὰ τὸν ἰδανικώτερον τρόπον τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Πατρινοῦ καὶ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου εἰς τὸ ἄχαρες καθῆκον των νὰ περιγράψουν τὴν δίκην αὐτήν, ἡ ὁποία στιγματίζει τὸν πολιτισμὸν καὶ τὰ ἤθη τῆς ἐποχῆς μας.

Η ΜΙΧΑΛΙΤΣΑ

Ἡ ὥρα εἶναι 8.45 Τὰ φλὰς τῶν φωτορεπόρτερς θαμπώνουν τὰ μάτια. Ἡ Μιχαλίτσα ὁδηγεῖται εἰς τὸ ἐδώλιον.

Ἔχει καταβληθῆ πολὺ ἀπὸ τὸ Νοέμβριον. Φορεῖ ἕνα παλτὸ ὡῶ — μπορντώ, σὲ νέα γραμμή. Στὸ ἀριστερὸ χέρι, κρατεῖ μαύρη τσάντα — μπόξ καὶ εἶναι χτενισμένη μὲ ἀρκετὴ φιλαρέσκεια. Φορεῖ μαῦρες γόβες τουαλέττας, ποὺ τὶς δίνουν μιὰ κάποια κοκετταρία. Στὸ χεῖλος διαγράφεται ἀχνὰ ἕνα πέρασμα κραγιόν. Ἔχει μεγάλη συγκίνησι. Τρέμει σχεδὸν ὁλόκληρη. Κυττάζει μὲ τὰ καφετιά — λαδὶ μάτια της πεταχτὰ τὸν κόσμο καὶ φοβᾶται. Φοβᾶται μήπως τὴν λυντζάρουν μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κακουργιοδικείου. Στὰ χέρια της κρατεῖ ἕνα μαντηλάκι ἀραχνοῦφαντο καὶ τὸ παίζει νευρικά, τὸ σφίγγει, πάει νὰ τὸ σχίσῃ διὰ νὰ εὕρῃ κάποια διέξοδο. Τὰ μαλλιά της εἶναι περισσότερο ζαν-θὰ ἀπὸ τὸ Νοέμβριο. Ἴσως νὰ τὰ ἐπεριποιήθη εἰς τὴν φυλακήν.

Ὁ κόσμος, ποὺ ἔχει κατακλύσει τὴν αἴθουσαν, προσπαθεῖ νὰ ὀβῇ τὴν στραγγαλίστριαν. Δημιουργεῖται σωστὸ πανδαιμόνιον φωνῶν, διότι καὶ οἱ εὑρισκόμενοι — ἑκατοντάδες περίεργοι — ἐκτὸς τῆς αἰθούσης, πληροφορηθέντες ὅτι ἡ στραγγαλίστρια προσήχθη εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐπιχειροῦν νὰ διασπάσουν τὸν ἀστυνομικὸν κλοιὸν διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς αὐτήν. Μετὰ κόπου ἀστυφύλακες καὶ χωροφύλακες συγκρατοῦν τὴν τάξιν.

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ὥρα 9η κτυπᾶ ὁ κλητὴρ τὸν κώδωνα καὶ εἰσέρχονται οἱ δικασταί. Σοβαρὸς, εὐθυτενής, βαδίζει πρῶτος ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν κ. Λυμπέρης Παπανδρέου καὶ εὐθὺς ἀμέσως ὁ Πρόεδρος Ἐφέτης κ. Σπυρ. Χρυσανθάκης καὶ οἱ πρωτοδίκαι κ. κ. Διον. Κονδύλης καὶ Ἀντών. Τωμαδάκης.

Γίνεται ἡ κλήρωσις τῶν ἐνόρκων. Πρόεδρος ὁ δικηγόρος κ. Κων. Βγενόπουλος, μέλη οἱ κ.κ. Βασ. Διονυσόπουλος, Ἀν. Δημητρόπουλος, Ἀπ. Ἀποστολόπουλος, Δημ. Ἀλεβιζόπουλος, Ὀῶτ. Γεωργαντίδης, Γεώργ. Πελεκούδας καὶ αἱ κυρίαι Χαρὰ Γκούρα, Γεωργία Βασιλακοπούλου καὶ Ἐλευθερία Ἀναγνωστοπούλου.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀναγιγνώσκει τὸν ὅρκον τῶν ἐνόρκων καὶ οἱ ἔνορκοι ὀμνύουν.

Πρώτη, καλεῖται ἡ Μιχαλίτσα, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κ. πρόεδρος ὑποβάλλει τὰς τυπικὰς ἐρωτήσεις: γεννήσεως, ἡλικίας, ἐπαγγέλματος. Καὶ ἀκολούθως, τὴν ἐρωτᾶ ἐὰν ἄλλοτε εἶχε καταδικασθῆ.

ΜΙΧΑΛΙΤΣΑ, (σβυστά): Διὰ τὸν Μαράτον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τοῦ ἔρριψες βιτριόλι Μιαχλίτσα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ' Καλά, κάθησε κάτω.

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἀπαγγέλλει μὲ φωνὴν θαρεὰ καὶ σοβαρὰν, τὸ κατηγορητήριον. (Φόνος ἐκ προθέσεως ἔγκλημα εἰδεχθές).

Ἡ Μιχαλίτσα, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατηγορίας, ἔχει σκύψει τὸ κεφάλι καὶ κλαίει.

Πλήθη κόσμου συνεκεντρώθησαν διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν δίκην. Τὸ ἀδιαχώρητον ἐδημιουργήθη ἀμέσως εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κακουργιοδικείου· παρὰ ταῦτα ὅμως, πυκνὰ πλήθη συμπολιτῶν παρέμειναν εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου καὶ ἔξω αὐτοῦ καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν

Καλοῦνται οἱ μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐμφανίζονται. Αἰσθησιν κάμνει ὁ Βασίλειος Πατρινός, πατέρας τῆς ἄτυχης Καιτούλας καὶ ἐραστὴς τῆς Μιχαλίτσας, ἡ σύζυγός του Ἐλένη, μὲ μαῦρο μανδήλι εἰς τὸ κεφάλι καὶ ντυμένη εἰς τὰ μαῦρα καὶ ἡ μητέρα τῆς Μιχαλίτσας, χωρική, πολὺ νέα.

Ὁ κ. Πρόεδρος καλεῖ καὶ πάλιν τὴν κατηγορουμένην καὶ τὴν ἐρωτᾶ ἐὰν δύναται νὰ εἴπῃ τίποτε σχετικὸν μὲ τὸ ἔγκλημά της. Ἡ Μιχαλίτσα λέγει ὅτι οὐδὲν ἐνθυμεῖται, ὡς νὰ μὴ τὸ ἔπραξεν αὐτή.

Ὁ συνήγορος τῆς κατηγορουμένης κ. Εὐστάθιος Παπαδόπουλος, ζητεῖ ὅπως ἡ Γιαννοπούλου ἐξετασθῇ ὑπὸ εἰδικῶν διαπρεπῶν ψυχιάτρων, διότι ἡ γενομένη ὑπὸ συμπολιτῶν ἰατρῶν ἐξέτασίς της, ὑπῆρξεν ἀσαφὴς, ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς «προσωπικότητος» τῆς κατηγορουμένης. Ἤτοι νὰ διακριβωθῇ ἐὰν ἔχῃ ἐγκληματικὴν συνείδησιν, ἢ ἔχῃ τὸ ἀκαταλόγιστον.

Τὸ ἔγκλημά της, ἐτόνισεν ὁ κ. συνήγορος, εἶναι ἀποτρόπαιον καὶ τὸ ἀποδοκιμάζω. Ὅμως, ἔργον τῆς Δικαιοσύνης, ἡ ὁποία ἵσταται εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον, εἶναι νὰ γίνουν αἱ ἐξετάσεις διὰ νὰ ὑπάρξῃ καὶ δικαία κρίσις.

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἀντικρούει τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Παπαδοπούλου, τονίσας ὅτι ἐγένοντο αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τὴν περίπτωσιν ἐξετάσεις. Ἡ Δικαιοσύνη — ἐτόνισεν — ἐφρόντισε καὶ διὰ τὴν ὑποψίαν αὐτὴν καὶ ἔχομεν σχετικὰς καὶ ἐγκύρους πραγματογνωμοσύνας.

Ὁ ἐκ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς συνήγορος κ. Κωστῆς Στεφανόπουλος ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀστήρικτον τὴν πρότασιν, διότι ἡ κατηγορουμένη ἐμφορεῖται ὑπὸ ἐγκληματικῶν ἐνστίκτων. Τὴν αὐτὴν ἀποψιν ὑπεστήριξε καὶ ὁ ἕτερος τῶν δικηγόρων τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς κ. Διον. Ἀργυρόπουλος καὶ τὸ δικαστήριον ἀπεσύρθη διὰ νὰ συζητήσῃ τὴν πρότασιν.

Μετὰ δεκάλεπτον διακοπήν, ὁ κ. Πρόεδρος γνωρίζει ὅτι τὸ Δικαστήριον δὲν ἔκαμεν ἀποδεκτὴν τὴν πρότασιν. Ἐὰν καὶ ἐφόσον προκύψουν στοιχεῖα, προσέθεσε, τότε ἀσφαλῶς καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων, δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν τὰς μαρτυρίας εἰδικῶν ἰατρῶν.

ΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ Ο ΠΑΤΡΙΝΟΣ

Προσῆλθε ντυμένος μὲ μαῦρο κοστοῦμι, τελευταίας μόδας, τονισμένο κάπως στὴ γραμμὴ τῶν «τζογιὲ» πανταλονιῶν.

Ἡ παρουσία του, δημιουργεῖ αἴσθησιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, τὸ ὁποῖον μετακινεῖται διὰ νὰ τὸν ἴδῃ καλύτερα. Μερικοὶ τὸν «πτύουν» καὶ αἱ γυναῖκες τὸν καταρῶνται:

—Ἄτιμε, σὺ θὲς φούρκισμα.

—Σὺ εἶσαι ὁ δολοφόνος τοῦ παιδιοῦ σου.

Ὁ Πατρινὸς καταθέτει ψύχραιμος, χωρὶς οὐδεμίαν συγκίνησιν. Ἐν ψυχρῷ, λὲς καὶ τὸ θῦμα νὰ ἦτο ξένον καὶ ὄχι παιδί του. Αὐτὸ κάνει ἐντύπωσιν.

Καταθέτει τὰ στοιχεῖα του — ἡλικίας 34 ἐτῶν, πατὴρ 4 τέκνων ἐργοστασιάρχης (!) ἐπεξεργασίας μαρμάρων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γιὰ λέγε μας τώρα: Πῶς συνέθησαν τὰ γεγονότα. Καὶ δυνατὰ νὰ σὲ ἀκούουν καλὰ οἱ κ.κ. ἔνορκοι.

Ὁ Πατρινὸς ἤρχισε τὴν κατάθεσιν ὡς... παραμῦθι.

«Τὴν ἐγνώρισα τὸ περασμένο καλοκαῖρι εἰς ἕνα «ἐζοχικό». Εἶχε πάει μὲ τὸ φίλο της, τὸν Μπελεζάκη. Κι' ἐγὼ μὲ ἕνα ἐξάδελφό τοῦ φίλου της. Ὁ φίλος μου τὴς ἄρεσε' ἄφησε τὸν ἕνα Μπελεζάκη, ἔπισαε φίλο τὸν ἄλλο Μπελεζάκη. Τοὺς πήγαινα μὲ τ' αὐτοκίνητό μου καὶ διασκεδάζαμε. Καὶ μετὰ δυό — τρεῖς μῆνες, μὲ ἤπιρε μιὰ μέρα τηλέφωνο καὶ μοῦ ζήτησε ραντεβοῦ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πῆγες;

ΠΑΤΡΙΝΟΣ: Πῆγα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καὶ τὴν ἔκανες τότε δική σου φιλενάδα.

ΠΑΤΡΙΝΟΣ: Μάλιστα.

ΠΡ.: Καὶ τὴν πῆγες στὸ σπίτι σου;

ΠΑΤΡ.: Ναί. Ἔλλειπε τότε ἡ γυναίκα μου καὶ πήγαμε 4–5 φορές.

ΠΡ.: Στὸ δικό της σπίτι πῆγες;

ΠΑΤΡ.: Ναί. Δυὸ φορές. Μὲ σύστησε στὸν πατέρα της ὡς ἀρραβωνιαστικό της' καὶ μοῦ εἶπε νὰ μὴ πῶ ὅτι εἶμαι παντρεμένος.

ΠΡ.: Καὶ ἐσὺ πῶς ἀντέδρασες;

ΠΑΤΡ.: ..... Δὲν εἶπα ἐγώ, ἐκεῖνη τὸ εἶπε.

ΠΡ.: Ἡ γυναίκα σου πῶς τὸ ἔμαθε;

ΠΑΤΡ.: Πῆγε ἡ ἀδελφὴ τῆς Μιχαλίτσας στὴ γυναῖκα μου καὶ τῆς τὰ εἶπε ὅλα. Καὶ ἡ γυναίκα μου πῆγε καὶ τὴν ἀρῆκε στὸ σπίτι της καὶ τὴν παρακάλεσε νὰ διακόψουμε.

ΠΡ.: Καὶ τὰ παιδιά σου, πῶς τὰ ἤξερε;

ΠΑΤΡ.: Πηγαίναμε περίπατο μὲ τὸ ἁμάξι μου. Ἔπαιρνα μαζὶ τὰ δυὸ μικρὰ καὶ ἐκεῖ μιὰ μέρα τὴν ἐγνώρισαν.

ΠΡ.: Καὶ τὴ Λουΐζα, πῶς τὴν ἤξερε;

ΠΑΤΡ.: Δὲν τὴν γνώριζε.

ΠΡ.: Καὶ μέχρι πότε διατήρησες σχέσεις;

ΠΑΤΡ.: Μέχρι ποὺ ἔμαθα ὅτι ἔρριζε βιτριόλι στὸ Μαράτο. Ἄρχισα τότε, νὰ τὴν φοβᾶμαι. Μοῦ ἔδινε ραντεβοῦ' δὲν ἐπήγαινα' μοῦ ἔκανε σκηνὲς στὰ κέντρα.

ΠΡ.: Λεφτὰ τῆς ἔδινες ἢ οοῦ ἔδινε;

ΠΑΤΡ.: Τῆς ἔδωσα 3.500 δρχ. γιὰ τὴ δίκη.

Ἀκολούθως, ὁ Πατρινός, διηγήθη τὰ ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα ἔγιναν τὴν παραμονὴν καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐγκλήματος. Παρουσίασε τὴν Μιχαλίτσα ἐζαλλον ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ ἐτόνισεν ὅτι τοῦ εἶπε δυὸ φορὲς: «Ἄϋριο θὰ ἔχῃς κηδεία. Ἐτοίμασε τὴν ὁποίαν ἐκάναμεν, εἴδομεν νὰ ὑπερβαίνουν τοὺς 10!

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Η ΔΙΚΗ

Στὸ ἐδώλιο τῆς κατηγορουμένης ἡ Μιχαλίτσα Γιαννοπούλου, κοντά της ἕνας χωροφύλακας καὶ πιὸ πλάι ὁ Βασίλειος Πατρινός, ποὺ στέκεται ὀρθὸς καὶ καταθέτει.

Ὁ κόσμος εἶναι πολὺς καὶ γεμάτος ἀπὸ περιέργεια καὶ ἀγωνία. Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἀκούει ἐκεῖνο, ποὺ πρὶν λίγο καιρὸ ἔγινε ἀνατριχιαστικὴ ὑπόθεση, δαρμένη ἀπὸ τὸν πυρετὸ τῆς μανίας μιᾶς ἔξαλλης φαντασίας. Ὅλα τὰ ἀποθέματα τῶν ἐφιαλτικῶν ἀναμνήσεων, ποὺ ἐσχημάτισαν τὴν τραγικὴ μοῖρα ἑνὸς ἀθώου μικροῦ, ἐκεῖνο ποὺ ἔκαμε μιὰ ὁλόκληρη κοινωνία νὰ ζῇση τὴς πιὸ παραισθητικὲς ὧρες, ἀναβιώνεται καὶ πάλιν μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ Δικαστηρίου. Καὶ ὑψώνεται ἡ αὐλαία γιὰ νὰ ἐμφανίση δύο ἀνθρώπους μέσα στὴν ἔκπτωσή τους, ὅπως καὶ γιὰ νὰ φωτογραφήση τὸν τερατόμορφο κόσμο μιᾶς ἀδυσσαλέας ψυχῆς.

Κοιτάζω τὸ προφὶλ τῆς κατηγορουμένης, ποὺ τὴν ὥρα τούτη συσπᾶται νευρικά. Κοιτάζω τὰ πόδια της, ποὺ τὰ ἀλληλοσταυρώνει πάνω στὸ ἀδιέξοδο τῆς σιωπῆς της.

Καὶ ὁ Πατρινὸς καταθέτει μὲ συγκεχυμένο τὸν κυματισμὸ τῆς συνειδήσεώς του. Σωρεύει τὰ ἀποθέματα τῶν ἐρωτικῶν του ἐκτραχηλισμῶν ἔναντι τῶν ἑδράνων τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν ἐνόρκων. Ἐκεῖ, δηλαδή, ὅπου στέκεται βαρὺς ὁ κοινωνικὸς νόμος καὶ ἡ συνείδηση τοῦ συνόλου. Ἀγωνίζεται, τώρα, νὰ ὀρθώση μέσα στὴν συμπεριφορά του ἕνα κλῖμα ἠθικῆς ὑγείας. Στὸ σκοτεινὸ ὄμως οὐρανὸ τῶν ἀναμνήσεών του, ἕνα σπάθισμα φωτεινὸ ὑψώνει μέσα του τὴ δεσποτικὴ κυριαρχία του. Καὶ στὴ διαπάλη τῶν στοχασμῶν του ἡ καταιγίδα αὐτῆς τῆς συμφορᾶς προβάλλεται ἀναργής. Εἶναι, ὅμως, φανερό, πὼς ἡ ψυχικὴ τοποθεσία τοῦ Πατρινοῦ εἶναι ξένη πρὸς τὴν ἠθική. Βρίσκεται σ' ἕνα κλῖμα ἐσωτερικῆς ἀναταραχῆς, ποὺ τὸν φέρνει σὲ διάσταση μὲ τὴν κοινωνικὴ πλαισίωση.

Καὶ στὸ στάδιο τῆς ἠθικῆς του ρευστότητας προσάρμοσε τὸν ἑαυτό του στὸ πρόπλασμα τῆς Μιχαλίτσας, ποὺ τὸν συνέδεαν τόσες συγγένειες. Μαζύ της ἐδημιούργησε ὑπόστρωμα κοινωνικὸ καὶ σύρθηκε κοντά της, διασταυρώνοντας τὰ πάθη του. Καὶ οἱ φορεῖς ὅλων τῶν κακῶν δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο ἀπὸ φροϋδικὰ συμπλέγματα. Αὐτὰ ἐπλαισίωσαν τὸ δρᾶμα. Αὐτά, ποὺ ἀντλοῦν πηγὲς ἀπὸ τὶς ἄβυσσες περιοχὲς τῶν θηρίων. Αὐτά, ποὺ δημιουργοῦν κύτταρα ἔξω ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη οὐσία.

Καμμιὰ ἄλλη, λοιπόν, συναίσθηση, κανένα ἄλλο κίνητρο δὲν θὰ μποροῦσε νὰ θολώση τὴν περιοχὴ τοῦ μυαλοῦ σὲ τόσο τραγικὸ σημεῖο. Τὸ ἔγκλημα αὐτὸ ἀπορρυτιδώνει κάθε ἠθικὸ συναίσθημα καὶ ἀφήνει στὴν κοινωνικὴ κρίση δέσμια τὴ Μιχαλίτσα.

Εἶναι μιὰ ὕπαρξη καταποντισμένη, ποὺ ὑποχρεώνει τὸν καθένα νὰ σταθῇ ἀντικειμενικὸς παρατηρητὴς καὶ νὰ ζυγιάση στὴ συνείδησή του ὅλα τὰ δεδομένα, ἀφήνοντας τὸ δρόμο τῆς ψυχῆς του ἀνοιχτό. Καὶ ὅσο καὶ ἂν ἡ ζωὴ σήμερα εἶναι ἄστατη καὶ ἄρρυθμη, ἡ ὑφὴ τοῦ ἐγκλήματος ὑφάθη γεμάτη ἀπὸ τὴ μυθολογική της διαστροφή. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀντίδραση τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, ὅσο καὶ ἂν τὴν ἔχῃ διαβρώσει ἡ χημικὴ ἕνωση τῆς ἐποχῆς, θὰ ἐπαναστατήση κάτω ἀπὸ τὶς ἀδυσώπητες μελανὲς ραβδώσεις, ποὺ πυκνώνουν τοῦτο τὸ ἔγκλημα. Καὶ ἀναφέρθηκε, μέσα στὶς τοξίνες τῆς νοσηρότητας αὐτῆς, καὶ ὁ ἔρως. Κι' ἐμολεύτηκε ἕνα αἰώνιο στοιχεῖο τῆς ζωῆς.

Μέσα στὰ διάφορα γεγονότα, ποὺ ἔπληξαν χθὲς τὴν ἀκοή μας, δὲν παραμερίσαμε τὴν δραση. Κοιτάζοντας, λοιπόν, καὶ ἀκούοντας μὲ τὴς δύο αὐτὲς αἰσθήσεις χωρὶς διάσταση, ὁδηγηθήκαμε στὴ φριχτὴ ἀνάμνηση ἑνὸς ἀθώου παιδικοῦ κόσμου, ποὺ ἔσβυσε κάτω ἀπὸ τὸν ἐφιάλτη τοῦ τρομερώτερου θανάτου. Καὶ πλέχτηκε ἀδυσώπητο τὸ δίχτυ τῆς δυστυχίας γύρω ἀπὸ τὴ μητέρα, ποὺ ἔφερνε ἀφόρητο τὸ βάρος τοῦ πόνου της. Ἡ ἀναμνήσεις της ἐπερεύοντο καὶ προωθοῦντο, ἀπὸ τὴ συζυγικὴ ἀπάτη ὡς τὴν τελικὴ φάση τοῦ δράματος.

Ἡ κρυφὴ ἀπόγνωση εἶναι κοκαλωμένη στὸ πρόσωπό της. Ἡ φωνή της τρέμει καὶ κυριαρχεῖ στὸν ἑαυτό της μὲ μιὰ τρομακτικὴ προσπάθεια. Καταλαβαίνει πὼς ὅ,τι κι' ἂν ἔγινε, ἡ ζωή της εἶναι δεμένη μὲ τὸν ἄντρα της καὶ... τὸν ὑπερασπίζεται... «Εἶναι καλός», λέει...Καὶ φυλάσσει τὸ μυστικὸ πόνο της φιλότιμα, ἐνῶ μέσα της περιδινεῖται τὸ δρᾶμα τοῦ μικροῦ της ἀγγέλου. Καὶ ἀναπλάσεται ἡ ἱστορία γύρω της, πολύπλευρη καὶ πολυσύνθετη, μέσα στὰ γεγονότα τὰ σφιχτοδεμένα μὲ τὴν τραγωδία.

Τὴν ὑπόθεση ὅλη θὰ τὴν δεσπόση καὶ θὰ τὴν καθοδηγήση τὸ θολὸ βάθος τῶν ἐνστίκτων. Εἶναι ἡ δύναμη ποὺ δημιουργεῖ πλέγματα ἀντίθετα μὲ τὴν ἠθική, ποὺ ρημάζουν τὴ ζωή.

ΕΥΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΑΜΑΣΚΟΝ

ΑΓΕΛΑΙ ΛΥΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΔΑΜΑΣΚΟΣ, 23.– Ἀγέλαι πεινασμένων λύκων ἐπετέθησαν κατὰ τῶν κατοίκων ἑνὸς χωρίου, κειμένου εἰς ἀπόστασιν 45 μόλις χιλιομέτρων βορειοδυτικῶς τῆς Δαμασκοῦ, κατόπιν σφοδρᾶς χιονοθυέλλης.

Πέντε ἄτομα ὑπέστησαν σοβαρὰ δήγματα ὑπὸ τῶν λύκων καὶ διεκομίσθησαν εἰς νοσοκομεῖον.

Δύο λύκοι ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου.

ΠΡΟ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ο ΝΤΕ ΓΚΩΛ Θ' ΑΠΕΥΘΥΝΗ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΑΛΛΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23.– Ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ θὰ ὁμιλήσῃ τὴν ἑσπέραν τῆς 3ης ἢ τῆς 4ης Μαρτίου πρὸς τὸ Γαλλικὸν ἔθνος, ἀπὸ τοῦ δικτύου τῆς τηλεοράσεως, πρὸ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πρώτου γύρου τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὴν Γαλλίαν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΣΙΑΝ

ΕΝΑΥΑΓΗΣΑΝ ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΟΛΙΚΑ ΣΚΑΦΗ ΜΕ 495 ΝΕΚΡΟΥΣ

ΤΕΧΕΡΑΝΗ, 23. — Ὡς ἐγνώσθη 495 ἄτομα εὗρον τὸν θάνατον κατὰ τὸ ναυάγιον δύο περιπολικῶν σκαφῶν, πρὸ πέντε ἡμερῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ἀφηγήσεις ναυτικῶν ἀφιχθέντων εἰς Περσίαν. Τὸ δρᾶμα συνέβη ἀκριβῶς εἰς τὴν θαλασσίαν περιοχὴν ὅπου πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἐβυθίσθη ἕτερον πλοῖον, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ εὕρουν τὸν θάνατον 250 ἄτομα.

ΕΦΟΝΕΥΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΚΑΘΙΖΗΣΙΝ ΟΚΤΩ ΑΔΕΛΦΑΚΙΑ

ΚΟΥΙΤΟ, 23. — Ὀκτὼ παιδιὰ — τέσσερα ἀγόρια καὶ τέσσερα κορίτσια — ἀνήκοντα εἰς τὴν ἰδίαν οἰκογένειαν, ἐφονεύθησαν χθὲς τὴν νύκτα συνεπείᾳ ἐδαφικῆς καθιζήσεως, προκληθείσης ὑπὸ τῶν καταρρακτωδῶν βροχῶν. Ὁ οἰκίσκος εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκοντο τὰ παιδιά — οἱ γονεῖς των ἀπουσίασαν διὰ μίαν στιγμὴν — καὶ ὁ ὁποῖος ἔκειτο πλησίον λατομείου, ἰσοπεδώθη κυριολεκτικῶς ὑπὸ τοὺς γιγαντιαίους ὄγκους λίθων καὶ χώματος.

ΜΕΧΡΙ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΛΗΞΕΩΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΣΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 23.– Διὰ Διατάγματος δημοσιευθέντος σήμερον (χθὲς) εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, παρατείνεται μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἡ προθεσμία ἀναστολῆς λήξεως τῶν ἐλευθέρων μισθώσεων καὶ τῶν ἐζωστικῶν ἀποφάσεων τῶν καταστημάτων.

ΣΚΑΠΤΙΚΟΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΚΑΤΕΠΛΑΚΩΣΕΝ ΑΓΡΟΤΗΝ

Τὴν 1ην μ.μ. χθές, εἰς τὴν ἀγροτικὴν θέσιν («Ἀσπριές») Βουτίμου Αἰγιαλείας, ὁ Ἄγγ. Σπ. Σιαχλᾶς, ἐτῶν 43, κάτοικος Βουτίμου, ἀσχολούμενος μὲ τὸ ἀγρόκτημά του μὲ σκαπτικὸν μηχάνημα, ἐξ ἀπροσεξίας, κατεπλακώθη ὑπ' αὐτοῦ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθῇ σοβαρῶς. Οὗτος διεκομίσθη καὶ νοσηλεύεται εἰς κλινικὴν τοῦ Αἰγίου.

ΤΗΝ 6.45 Μ. Μ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ

Θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον Ἑλληνὶς ἀπελαθεῖσα ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΥΣ ΤΩΝ